

Brüsszel, 2025. december 2.
(OR. en)

15649/25

LIMITE

ANTIDISCRIM 112
COCON 71
COHOM 171
COPEN 356
DROIPEN 143
EDUC 459
FREMP 344
JAI 1724
MIGR 436
SOC 790

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A TANÁCS HATÁROZATA az Európa Tanácsnak a nőkkal szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részleges Felelő Bizottságában annak 19. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos Részleges Államoknak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

---

A TANÁCS (EU) 2025/... HATÁROZATA

(...)

az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Résztes Felei Bizottságában annak 19. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos Résztes Államoknak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 336. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét (a továbbiakban: az egyezmény) – az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében – az (EU) 2023/1075 tanácsi határozat¹ révén, és – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében, amennyiben az ilyen kérdések az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak – az (EU) 2023/1076 tanácsi határozat² révén megkötötte. Az egyezmény az Unió tekintetében 2023. október 1-jén hatályba lépett.
- (2) Az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportjának (a továbbiakban: GREVIO) kell nyomon követnie az egyezménynek az egyezmény Részes Felei (a továbbiakban: a részes felek) általi végrehajtását. Az egyezmény 68. cikkének (11) bekezdése szerint a GREVIO-nak jelentést és következtetéseket kell elfogadnia az érintett részes fél által az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről.

---

¹ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) A Részres Felek Bizottsága (a továbbiakban: a bizottság) – az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban – a GREVIO jelentése és következtetései alapján az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el. Az ilyen ajánlásoknak különbséget kell tenniük azon intézkedések között, amelyeket a lehető leghamarabb meg kell hozni, előírva, hogy három éven belül jelentést kell tenni a bizottság számára az e tekintetben tett lépésekről, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. Az említett hároméves időszak végén az érintett részes félnek jelentést kell tennie a bizottság számára az egyezmény tíz konkrét területén meghozott intézkedésekről. Az említett információk, valamint a bármilyen további kapott információ alapján a bizottság elfogadja a bizottság titkársága által előkészített következtetéseket az említett ajánlások végrehajtásáról.
- (4) Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelését követő értékelési eljárásokat körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és az az egyezmény 20 cikkével foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkel. A bizottság a 2024. december 17-én tartott 17. ülésén határozatot fogadott el a bizottság által a GREVIO-nak az első tematikus értékelési kör részeként elfogadott jelentéseire tekintettel elfogadandó ajánlásokról, amelyek megtalálhatók az IC-CP(2024)10 rev dokumentumban.

(5) A bizottság a 2025. december 11-i 19. ülésén várhatóan elfogadja az egyezmény kilenc részes fél általi végrehajtására vonatkozóan az alábbi ajánlástervezeteket (egyet a kezdeti értékelési eljárás alapján, hetet pedig az első tematikus értékelési kör alapján) és következtetéstervezeteket (a továbbiakban: ajánlástervezetek és következtetéstervezetek, együttesen: tervezett jogi aktusok), melyek a következők:

- ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);

- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);
- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália (megtalálható az IC-CP(2025)28prov dokumentumban);
- ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint
- következtetések a Részleges Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

- (6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 336. cikkének hatályaán belül az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik arra, hogy saját intézményei és közigazgatása tekintetében elfogadja az egyezményben meghatározott kötelezettségeket. A 2021. október 6-i 1/19. sz. véleményének³ 305. pontjában az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: a Bíróság) megállapította, hogy az egyezményben meghatározott, a megelőző és védelmi intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettségek jelentős része lényegében kötelező az Unióra nézve az igazgatási személyzet, valamint az intézményei, ügynökségei és szervei helyiségeit és épületeit látogató nyilvánosság tagjai tekintetében. Ezenkívül ugyanezen vélemény 307. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az Uniónak nem szorítkozhat minimumkövetelmények vagy támogató intézkedések megállapítására, hanem magának kell biztosítania az említett kötelezettségek teljes körű teljesítését. Ugyanakkor az Unió kötelezettségeinek terjedelmét az Unió sajátos jellegének és hatásköreinek figyelembevételével kell értelmezni. Különösen, mivel az uniós közigazgatás nem rendelkezik bűnüldözési hatáskörrel, a bűnüldözési ügyekre, mint például az azonnali távoltartási határozatok kibocsátására vonatkozó ajánlásokat úgy kell értelmezni, hogy azok szerint az Unió hatáskörén belül kell biztosítani az áldozatok biztonságát, például azáltal, hogy az állítólagos elkövetők nem léphetnek be az intézményeik helyiségeibe.

---

³ A Bíróság 1/19. sz., 2021. október 6-i véleménye, *Isztambuli Egyezmény*, EU:C:2021:832.

- (7) A tervezett jogi aktusok az egyezmény azon rendelkezéseinek végrehajtására vonatkoznak, amelyek az Unióra alkalmazandók saját intézményei és közigazgatása tekintetében. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által a bizottságban képviselendő álláspontot az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések vonatkozásában, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, amennyiben a jövőben befolyásolhatják az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését.

- (8) Az Egyesült Királyság esetében az ajánlástervezet többek között a következőket írja elő: biztosítani kell a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre irányuló valamennyi politika számára a megfelelő és fenntartható pénzügyi forrásokat, valamint az érintett civil társadalmi szervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); fel kell ruházni a nemzeti koordináló szerveket a szükséges megbízatással és hatáskörökkel, továbbá biztosítani kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák és intézkedések koordinációját és végrehajtását, valamint azoknak a vonatkozó adatokkal alátámasztott független nyomon követését és értékelését (az egyezmény 10. cikke); harmonizálni kell az adatgyűjtési rendszereket és biztosítani kell a nők elleni erőszakra vonatkozó, lebontott adatok szisztematikus gyűjtését (az egyezmény 11. cikke); képzést kell biztosítani az érintett szakemberek számára arról, hogy miként reagáljanak megfelelően a nők elleni erőszakra (az egyezmény 15. cikke); el kell hárítani az általános támogató szolgáltatások hozzáférését gátló akadályokat (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a támogató szakszolgálatokhoz és menedékhelyekhez való hozzáférést a nők elleni erőszak és a kapcsolati erőszak valamennyi áldozata számára (az egyezmény 22. és 23. cikke); csökkenteni kell a másodlagos viktimizációt azáltal, hogy biztosított az ügyek késedelem nélküli hatékony kezelése (az egyezmény 50. cikke); valamint biztosítani kell a sürgős eltávolítási határozatok elrendelésének lehetőségét (az egyezmény 52. cikke). Mivel az említett ajánlástervezet összhangban van az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vet fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(9) Andorra esetében az ajánlástervezetek a következőket írják elő: ki kell dolgozni egy hosszú távú, átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszak minden, az egyezmény hatálya alá tartozó formájának megelőzésére és leküzdésére; biztosítani kell, hogy a nőjogi szervezeteket teljes mértékben bevonják a politikai döntéshozatalba, és részletes mutatók alapján rendszeresen értékelni kell az említett politikákat (az egyezmény 7. cikke); javítani kell a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló tevékenységek költségvetésének egyértelműségét, folytatni kell az említett költségvetések szükség szerinti növelésére irányuló erőfeszítéseket, és biztosítani kell, hogy a nőjogi nem kormányzati szervezetek elegendő támogatást és időt kapjanak a rájuk bízott tevékenységek elvégzéséhez (az egyezmény 8. cikke); folytatni kell az erőszak egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos adatgyűjtés kiterjesztését (az egyezmény 11. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak megelőzésére irányuló kampányokat az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakformára, és rendszeresen értékelni kell hatásukat (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell az elegendő emberi erőforrást és az elkövetőknek szóló programon dolgozó szakemberek megfelelő képezését, minimumszabályokat kell kidolgozni és külön programot kell bevezetni a szexuális erőszak elkövetői számára (az egyezmény 16. cikke); biztosítani kell, hogy a segítő szakszolgálatok kielégítsék az áldozatok szükségleteit (az egyezmény 22. cikke); intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy valamennyi érdekelt fél végezzen kockázatértékelést az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakformára vonatkozóan, és ezt rendszeresen meg kell ismételni (az egyezmény 51. cikke); biztosítani kell, hogy azonnali veszély esetén haladéktalanul ki lehessen adni a sürgős eltávolítási határozatokat, és olyan egyértelmű jogi keretet kell létrehozni, amely garantálja a sürgős eltávolítási határozatok megfelelő kezelését (az egyezmény 52. cikke); valamint biztosítani kell, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakforma áldozatai védelmi határozatokban részesülhessenek, és hogy a jogsértéseket szankcionálják (az egyezmény 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (10) Belgium esetében az ajánlástervezetek a következőket írják elő: biztosítani kell a nők elleni erőszak megelőzésével és az ellene folytatott küzdelemmel kapcsolatos politikák és intézkedések nagyobb összhangját az ország különböző szintű hatóságai között (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok bontását és az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell az egyezmény 14. cikkében felsorolt elvekkel kapcsolatos ismeretek átadására vonatkozó követelmény gyakorlati végrehajtását az oktatás minden szintjén (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az alap- és továbbképzést valamennyi érintett szakember számára, valamint el kell fogadni és terjesztetni kell a képzésekre vonatkozó minőségi előírásokat (az egyezmény 15. cikke); fokozni kell a megfelelő intézkedések révén az erőszak áldozatává vált nők felépülésének és gazdasági függetlenségének támogatását, és szabványosított gondozási útvonalakat kell bevezetni az egészségügyi ágazatban az áldozatok azonosításának és a megfelelő támogatási szolgáltatásokhoz való átirányításának biztosítása érdekében (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a menedékhelyekhez való hozzáférést, és segélyvonalat kell létrehozni, amely egyedüli kapcsolattartó pontként szolgál (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az ügyek hatékony kezelését, valamint a nők elleni erőszak nemi alapú és áldozatközpontú megértését; biztosítani kell, hogy hatékony biztosítékok álljanak rendelkezésre a közvetítés nem megfelelő alkalmazásának megelőzésére, valamint megfelelő és elégséges szankciókat kell biztosítani (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a sürgős eltávolítási határozatok, a védelmi és távoltartási végzések rendelkezésre álljanak és valamennyi áldozat számára hozzáférhetőek legyenek (az egyezmény 52. és 53. cikke); értékelni kell a meglévő védelmi intézkedések végrehajtását, és biztosítani kell, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájának áldozataira vonatkozó összes hatályos intézkedést végrehajtsák a gyakorlatban (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (11) Franciaország esetében az ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: ki kell dolgozni egy hosszú távú, átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, biztosítani kell, hogy megfelelő forrásokat különítsenek el a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló politikákat koordináló szerv számára, biztosítani kell, hogy a nőjogi egyesületeket teljes mértékben bevonják a szakpolitikai döntéshozatalba, és előre meghatározott mutatók alapján rendszeresen értékelni kell az említett szakpolitikákat (az egyezmény 7. cikke); folytatni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák megfelelő finanszírozásának biztosítására irányuló erőfeszítéseket, javítani kell az említett szakpolitikákra fordított költségvetés egyértelműségét és garantálni kell, hogy a nőjogi szervezetek elegendő és stabil pénzügyi forrással rendelkezzenek munkájuk elvégzéséhez (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az adatok bontását és adatgyűjtést kell végezni azon nők és lányok számáról, akik segítséget kérnek az egészségügyi szolgáltatásoktól (az egyezmény 11. cikke); fokozni kell az elsődleges megelőzés területére irányuló erőfeszítéseket, és értékelni kell az intézkedések hatását (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell, hogy a tanulók hozzáférjenek az egyezmény 14. cikkében meghatározott kérdésekkel kapcsolatos oktatáshoz (az egyezmény 14. cikke); biztosítani kell, hogy az áldozatokkal és az elkövetőkkel kapcsolatba kerülő valamennyi szakember képzésben részesüljön a nők elleni erőszak valamennyi formájáról, és ezt a képzést értékelni kell (az egyezmény 15. cikke); minimumszabályokat kell elfogadni és végrehajtani az erőszak elkövetőire irányuló programokra vonatkozóan, valamint értékelni kell e programok hatását (az egyezmény 16. cikke); biztosítani kell, hogy országszerte hozzanak létre koordinációs testületeket, és hogy a női áldozatok támogatására létrehozott új egyablakos rendszerekbe valamennyi érintett testületet bevonják (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell, hogy az erőszak valamennyi női áldozata hozzáférjen az igazságügyi szakértői vizsgálatához, és további intézkedéseket kell hozni a fogyatékossgal élő nők elleni erőszak megelőzése és leküzdése érdekében (az egyezmény 20. cikke);

biztosítani kell, hogy az egész országban rendelkezésre álljon szakértői támogatás, többek között az erőszak női áldozatai és a menedékhelyeken tartózkodó gyermekeik számára, és biztosítani kell, hogy az ilyen szolgálatok reagáljanak a nők elleni erőszak digitális dimenziójára (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az orvosi ellátást, a traumakezelést, az igazságügyi szakértői vizsgálatokat és pszichológiai segítségnyújtást a szexuális erőszak áldozatai számára (az egyezmény 25. cikke); meg kell erősíteni azokat az intézkedéseket, amelyek arra ösztönzik az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakforma női áldozatait, hogy jelentsék be az ilyen erőszakot, és megfelelő befogadási és támogatási szolgáltatásokat kell biztosítani, valamint folytatni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájára vonatkozó megfelelő igazságügyi válasz biztosítására irányuló erőfeszítéseket (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a nők elleni erőszak valamennyi esetében rendszeresen végezzenek kockázatértékelést (az egyezmény 51. cikke); egyre nagyobb mértékben kell alkalmazni a védelmi határozatokat, és biztosítani kell az említett jogsértések szankcionálását (az egyezmény 53. cikke); valamint korlátozni kell a másodlagos viktimizációt, amelynek az erőszak női áldozatai ki lehetnek téve az eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (12) Olaszország esetében az ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell, hogy Olaszország nők elleni erőszakra vonatkozó nemzeti cselekvési terve lefedje a nők elleni erőszak valamennyi formáját, és azt az előrehaladás mérésére szolgáló ütemterv, pénzügyi források és mutatók támogassák, biztosítani kell a civil társadalommal folytatott hatékony konzultációt, és eredményesebben kell koordinálni a vonatkozó szakpolitikák végrehajtását (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell a fenntartható és hosszú távú finanszírozást a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló valamennyi szakpolitika és intézkedés számára, valamint külön költségvetési és finanszírozási tételeket kell biztosítani (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell, hogy valamennyi érdekelt fél gyűjtse és lebontsa az adatokat (az egyezmény 11. cikke); felül kell vizsgálni az oktatási tanterveket és anyagokat a nőkkel és lányokkal kapcsolatos negatív sztereotípiák felszámolása érdekében (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az alap- és továbbképzést valamennyi érintett szakember számára a nők elleni erőszak valamennyi formájáról (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell valamennyi áldozat számára a menedékhelyek és segélyvonalak elérhetőségét (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az időben történő, megfelelő és hatékony reagálást a nők elleni erőszak valamennyi formájával kapcsolatos bejelentésekre (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell a szisztematikus kockázatértékeléseket a nők elleni erőszak valamennyi formájának áldozatai számára, amelyek kézikönyveken és iránymutatásokon alapulnak (az egyezmény 51. cikke); valamint biztosítani kell, hogy a sürgős eltávolítási határozatokat szükség esetén kiállíthassák és hogy a szabálysértés szankciókkal járjon (az egyezmény 52. és 53. cikke); Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (13) Hollandia esetében az ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésével és az ellenük folytatott küzdelemmel kapcsolatban hozott szakpolitikák és intézkedések összehangolását, valamint azt, hogy azok kiterjedjenek a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájára, koordináló szereppel kell felruházni a teljes mértékben intézményesített, egyértelmű megbízatással, hatáskörökkel és szükséges erőforrásokkal rendelkező szervezeteket, és biztosítani kell a nem kormányzati szervezetek bevonását a szakpolitikai döntéshozatalba (az egyezmény 7. cikke); megfelelő és fenntartható finanszírozást kell bevezetni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak valamennyi formájára vonatkozó szakpolitikák és intézkedések céljára, külön költségvetési sorokat és finanszírozást kell bevezetni a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés elve alapján, továbbá megfelelő és fenntartható finanszírozást kell biztosítani a nőjogi szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); ki kell igazítani az adatkategóriákat a lebontott adatok gyűjtése érdekében (az egyezmény 11. cikke); intézkedéseket kell hozni az egyezmény 14. cikkében felsorolt valamennyi elvvel kapcsolatos ismeretek átadására (az egyezmény 14. cikke); fokozni kell a képzést valamennyi szakember számára, miközben a nőjogi szervezetek szakmai tapasztalatára kell támaszkodni (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell a menedékhelyekhez való hozzáférést valamennyi áldozat számára, beleértve az interszekcionális megkülönböztetés áldozatait is (az egyezmény 22. cikke); intézkedéseket kell hozni annak ösztönzésére, hogy a nők, többek között az interszekcionális megkülönböztetés kockázatának kitett nők bejelentést tegyenek (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a többszereplős reagálás részeként kockázatértékeléseket végezzenek a kapcsolati erőszak és a nők elleni erőszak egyéb formái esetében (az egyezmény 51. cikke); valamint azt is biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok azonnal távoltartási és sürgős eltávolítási határozatokat bocsáthassanak ki közvetlen veszély esetén (az egyezmény 52. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (14) Portugália esetében az ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a nemzeti stratégiák és cselekvési tervek végrehajtásához a megfelelő pénzügyi forrásokat, valamint a nőjogi szervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell a nők elleni erőszakkal kapcsolatos képzést az áldozatokkal kapcsolatba kerülő valamennyi szakember számára (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell, hogy a kapcsolati és szexuális erőszak elkövetői számára megfelelő programok álljanak rendelkezésre, minimumszabályokat kell elfogadni, és folyamatosan értékelni kell azokat (az egyezmény 16. cikke); teljesen működőképes, többszereplős, koordinált intézkedésekből álló csomagot kell kidolgozni a nők elleni erőszak valamennyi formája tekintetében (az egyezmény 18. cikke); segélyvonalat kell létrehozni az erőszak különböző formáinak áldozatává vált nők számára, menedékhelyeket kell biztosítani a nők elleni erőszak valamennyi formájának áldozatai számára, valamint garantálni kell a segítő szakszolgálatok rendelkezésre állását (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az ügyek hatékony kivizsgálását, fokozva az ügykezelési erőfeszítéseket azáltal, hogy már nem támaszkodnak túlzott mértékben az áldozatok nyilatkozataira, és biztosítani kell, hogy a szankciók arányosak legyenek a bűncselekmény súlyosságával (az egyezmény 49. és 50. cikke); valamint biztosítani kell, hogy a sürgős eltávolítási határozatokat gyorsan, azonnali hatállyal rendeljék el, és erősítsék meg a védelmi határozatok nyomon követését (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (15) Szerbia esetében az ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a vonatkozó stratégia hatékony végrehajtását és nyomon követését, valamint elegendő forrást kell elkülöníteni a nők elleni erőszak valamennyi formájával foglalkozó szakpolitikák és intézkedések koordinálásáért, végrehajtásáért, nyomon követéséért és független értékeléséért felelős illetékes szerv vagy szervek számára (az egyezmény 7. cikke); megfelelő és fenntartható pénzügyi forrásokat kell biztosítani a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzését és az ellenük való küzdelmet célzó jogszabályokhoz, szakpolitikákhoz és intézkedésekhez, többek között az azok végrehajtásáért felelős intézmények és szervezetek számára, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést kell alkalmazni a közkiadások hatékony nyomon követésének lehetővé tétele érdekében, és garantálni kell az áldozatoknak szakértői támogatást nyújtó nőszervezetek fenntartható finanszírozását átlátható közbeszerzési eljárások keretében odaítélt hosszú távú támogatások révén (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok releváns tényezők szerinti bontását és az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell a rendszeres megelőző intézkedéseket a nemi sztereotípiák felszámolása érdekében, és kezelni kell a nemek közötti egyenlőtlenséget mint a nők elleni erőszak kiváltó okát, továbbá elő kell mozdítani a nők elleni erőszak valamennyi formájával – többek között a digitális dimenzióval – foglalkozó, a társadalom egészét célzó figyelemfelkeltő kampányokat (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell az érintett szakemberek rendszeres alap- és továbbképzését (az egyezmény 15. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak elkövetői programjait és biztosítani kell az ezekhez szükséges megfelelő forrásokat, valamint egységes normákat kell elfogadni (az egyezmény 16. cikke); javítani kell az áldozatok pénzügyi támogatáshoz, lakhatáshoz és foglalkoztatáshoz való hozzáférését, valamint ingyenes igazságügyi szakértői vizsgálatokat kell biztosítani (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a menedékhelyek számát valamennyi áldozat számára, beleértve az interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülőket is (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a szexuális kényszerítés áldozatai számára fenntartott krízisközpontok vagy a szexuális erőszak esetén támogatást nyújtó áldozatsegítő központok akadálymentességét, függetlenül attól, hogy az áldozat hajlandó-e bejelenteni a bűncselekményt (az egyezmény 25. cikke);

ösztönözni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának bejelentését, meg kell erősíteni a bizonyítékok gyűjtését, és intézkedéseket kell hozni a hatékony ügykezelés biztosítása érdekében (az egyezmény 49. és 50. cikke); valamennyi érintett intézményt be kell vonni a kockázatértékelésbe (az egyezmény 51. cikke); javítani kell a sürgősségi és kiterjesztett védelmi intézkedések nyomon követését és betartását, valamint biztosítani kell az eljárások következetességét (az egyezmény 52. és 53. cikke); ezen túlmenően biztosítani kell valamennyi áldozatvédelmi intézkedés hatékony végrehajtását és garantálni kell az áldozatok megfelelő tájékoztatáshoz való jogának védelmét (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (16) Lengyelország esetében a következtetéstervezetek többek között a következőket írják elő: ki kell dolgozni átfogó és összehangolt szakpolitikákat a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, meg kell erősíteni a hatóságok közötti intézményközi együttműködési mechanizmusokat annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatok hozzáférjenek a támogatási és védelmi mechanizmusokhoz, továbbá el kell végezni a meglévő intézkedések és programok független összehasonlító elemzését (az egyezmény 7. cikke); növelni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére szolgáló pénzügyi forrásokat, célzott költségvetési sorokat kell elkülöníteni a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló intézkedések bevezetésére, méltányos és stabil forrásokat kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek számára, és biztosítani kell ezek részvételét valamennyi vonatkozó szakpolitika végrehajtásában és nyomon követésében (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell a szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat az egyezmény koordináló szerve számára (az egyezmény 10. cikke); valamint biztosítani kell a lebontott adatok gyűjtését, és harmonizálni kell a releváns szolgálatok közötti adatgyűjtést (az egyezmény 11. cikke). Mivel az említett következtetéstervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európa Tanácsnak a nőikkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye 67. cikke alapján létrehozott Részleges Felek Bizottságában annak 19. ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy nem emel kifogást a következő jogi aktusok elfogadása ellen:

- (1) ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
- (2) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
- (3) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
- (4) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
- (5) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
- (6) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);

- (7) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália (megtalálható az IC-CP(2025)28-prov dokumentumban);
- (8) ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint
- (9) következtetések a Részes Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt ..., ...

*a Tanács részéről
az elnök*